

Naim New Classic

BAT VK80i

stereopluss.no **Stereoplus**

1/2023

Årets beste produkter

McIntosh MA8950
Muskuløst og lekkert

Yamaha R-N2000
Streaming og godlyd

Pylon Jade 20
Den flotteste retromodellen

Fyne Audio Classic VIII
Som en Scotch Single Malt

POLSK RETRO-KILLER

Retro-bølgen skyller over hifi-verdenen for tiden, og den polske høyttalerprodusenten Pylon vil ikke være noe dårligere. Snarere tvert imot.

Tekst: [Roy Ervin Solstad](#) Foto: Roy Ervin Solstad og Pylon

I mai er det tolv år siden Pylon ble grunnlagt, og i dag holder fabrikken til i den lille byen Jarocin ikke så langt unna midt mellom Warszawa og Berlin, eller en times kjøring sørøst for Poznan om du er lokalkjent.

Det polske selskapet har slått seg opp på å lage meget vellydende høyttalere til en betalbar penge. De dyreste gulvstående høyttalerne koster drøyt 60.000 kroner, mens du må ut med snaut 11.000 kroner for de billigste. Stativhøyttalerne deres starter på under 4000 kroner parett.

Pylon Jade Twenty

Mens de fleste høyttalerne til Pylon er ganske så tradisjonelle i designet, og der fronten ikke er mye bredere enn de største elementene, har Pylon funnet fram til design-elementer fra hi-fiens storhetstid på 1970-tallet. Den gang skulle det gjerne være store og brede kasser, og lettdrevne høyttalere. Det går fint an å tenke tilbake på både Klipsch, JBL, KLH, Tannoy og andre produsenter fra den tiden.

Nå hadde selvsagt ikke Pylon høyttalerproduksjon på 1970-tallet, men evnen til å hente ut det beste fra datidens design, ser utvilsomt ut til å stå til laud. I hvert fall om man skal dømme etter det første forsøket Pylon-gjengen har gjort på å lage noe retro-aktig.

Pylon Jade Twenty ser nemlig ut som den er snytt ut av en møbelkatalog for snart 50 år siden.

Selv om høyttaleren ikke er spesielt høy, selve kassen er kun 64 centimeter på strøpelesten, så er dette ingen liten høyttaler. Jeg nevnte at det skulle være bred frontbaffel, og her har Pylon gjort det skikkelig med nesten 40 centimeter fra hjørne til hjørne. Dybden er enda noen centimeter dypere, så de ruver likevel i stua. I utgangspunktet leveres høyttalerne med en liten sokkel som vipper de lave høyttalerne bakover, slik at lyden projiseres mot lytteposisjon og ikke sender lyden rett i knehøyde. Det øker høyde i front med

ca. fem centimeter. Du kan imidlertid også få de med et metallstativ som også vipper høyttalerne litt bakover, men i tillegg løfter dem nesten 22 cm opp fra gulvet. De stativene ser aldeles amazing ut, og legger enda en alen til det allerede vidunderlig lekre designet. Med disse er høyden på høyttalerne opp fra gulvet snaut 86 centimeter, så vi snakker fremdeles ikke om høyttalere som tar hele utsikten din.

Selve høyttalerkassa er laget i MDF med innvendige avstivninger, men «knoketesten» avslører at her skal kabinettet være relativt tynt og spille med elementene, ikke mot. Utvendig leveres høyttaleren i ekte oljevoksbehandlet valnøtt trefiner. Det kan nok tenkes at man for femti år siden heller brukte teak og mahogni, men litt må man jo tenke på regnskogen også.

Fronten er dekket av en frontgrill som også ser helt tidsriktig ut. Noen stor innvirkning på lyden har jeg ikke oppdaget. I hvert fall ikke av negativ art, og jeg synes høyttalerne er enda vakrere med grillen på, enn av.

Under den sitter de to elementene, og det er liten tvil om at den store tolv-tommeren tar mesteparten av plassen. Under den er en langsgående bassrefleksåpning, og ut på siden over, sitter en hornladet kompresjonsdrevet diskant. Pylon har selv utviklet tolv-tommeren, mens BMS står bak kompresjonsdriveren. Selve hornet av Tractrix-typen har Pylon selv utviklet for denne høyttaleren.

Med delefrekvens på rundt 1200 hertz, så vi uansett mesteparten av mellomtonen dekkes av tolv-tommeren.

Følsomheten som oppgis er på 91 desibel. Det burde holde for de fleste forsterkere fra 25 watt og oppover. Ikke minst siden det ikke er noen voldsomme dipper på denne 8 Ohms-høyttaleren. Anbefalt forsterkereffekt er opp til 220 watt, og høyttalerne sin evne til å spille bass strekker seg ned til 35 hertz. Det burde holde for de aller fleste.

Lyden

Nå skal man riktignok aldri ta målinger som er gjort av høyttalerfabrikanter som noen fullstendig fasit, siden de ofte tas i lyddøde rom, mens høyttalerne i virkeligheten alltid står i rom med en viss påvirkning på lyden.

Blant annet er det anbefalt fra Pylon sin side at høyttalerne er beregnet på rom mellom 18 og 45 kvadratmeter. Mitt rom er på 12,5 slike, men jeg hadde aldri noe problem med for mye bass selv i mitt lille rom.

Strengt tatt hadde jeg ikke noen problemer med noe annet heller, annet enn et raskt fallende hakeparti da jeg koblet disse opp til anlegget mitt første gang.

Disse retrohøyttalerne spiller nemlig så man nesten ikke tror det skal være mulig for bare 30.000 kroner parett.

En ting er at bassen er utrolig tight, detaljert og full av attack. Det virker som det ikke er noen brems på dynamikken overhodet. Det mest overraskende er imidlertid den store gjennomsiktigheten i mellomtonen og luftigheten i diskanten. Det låter såpass kult at jeg kunne vurdert disse i anlegget mitt om jeg hadde hatt et større lytterom

og skulle nedgradere litt. Og til tross for at forsterkersettet mitt alene koster omtrent tolv ganger prisen av disse høyttalerne alene – dog med et innebygget riaa-kort til platespilleren som alene koster halvannen gang disse Pylon-høyttalerne.

Det er nemlig en sånn gøyfaktor med disse høyttalerne som strekker seg langt utenfor det diggbare designet. Uansett musikk så skrider de til verket med dødsforakt. «Skrider» er kanskje ikke riktige ord, heller. Det er mer «hopper» til verket. Jeg lar meg imponere voldsomt av bassen. Selv om den ikke går helt i kjelleren, så fikser den det aller viktigste, nemlig mellombassen. Der er det et skyv som svært mange høyttalere, nesten uansett pris gjør på samme eksplosjonsartede måte. Det området ligger over den aller dypeste bassen, typisk rundt 70-150 hertz og bidrar til framdriften i musikken. Men selv under der er det bra skyv og artikulering. Jeg kan spille Deadmau5 sin «Seeya» og der sitter bassen ordentlig i mellomgulvet når den dypeste bassen kommer inn. Det handler imidlertid ikke bare om elektronisk bass, for kontrabass høres også ekstremt bra ut. Det samme ned mot de dypeste tonene på et flygel. Det er attack, definisjon. Det er kraft og finesse. Dog skal det sies at det skjer med litt bredere pensel enn på mine egne høyttalere – som koster over det dobbelte.

Oppover i mellomtonen åpenbarer det seg en åpenhet som jeg med min teflon-hukommelse synes er langt større enn jeg kan huske fra høyttalere i samme prisklasse. Innsikten er utrolig bra, og det fortsetter oppover i diskanten. Jeg digger også den deilige klangrikdommen i mellomtone.

Jeg opplever at de er ganske så nøytrale og balanserte, der det verken er noen lydmessig slagside nedover mot bassen eller oppover mot diskanten. Du får også ekstremt mye energi i diskanten her, men uten at det blir spisst eller skarpt. Med et unntak for innspillinger som er tiltet i den retningen. Da vil du ikke bli reddet av Jade Twenty.

Du har for øvrig mulighet til å prøve deg fram når det gjelder diskanten. Siden de er plassert oppe på den ene siden av frontbaffelen, kan du jo sjekke om det låter best med diskanten inn mot midten eller ut mot siden. Hos meg med et relativt godt dempet rom, fungerte det fint med diskantene utover. Da ble lydbildet digert, Roger Waters Qsound-utgave av «Amused to Death» låt som full surround, akkurat slik det skal. I rom der høyttalerne blir stående tett på sidevegger, så kan du jo prøve om det blir bedre med diskanten vendt innover.

Det skal derfor være mulig å finne en optimal plassering for dem, i hvert fall om du har litt plass til dem. De er jo ikke helt små i dybde og bredde, selv om høyden ikke er all verden.

Riktig plassert kvitterer de nemlig også med et stort og presist lydbilde der musikere og vokalister blir presist satt opp mellom – og i noen tilfeller der teknikerne har lekt seg med fasejusteringer, også ut på sidene av høyttalerne. Det er ganske morsomt, faktisk.

Finnes det da ingen grenser for hva disse høyttalerne kan få til? Joda, men til denne prisen er det vanskelig å være altfor kritisk. Men høyttalerne er

ikke perfekte – og hvilke høyttalere er egentlig det? Når det gjelder Pylon Jade Twenty går det an å provosere fram «feil». For det første så mister de en tanke kontroll om man spiller komplisert musikk veldig høyt. Men da mener jeg type 95-100 dB pluss som er et lydnivå jeg personlig aldri spiller på hjemme. Det er langt fra noe farlig å spille så høyt, for høyttalerne fikser det helt fint, men jeg får følelsen av at da begynner kabinettet å spille litt for mye med elementene, slik at det ikke blir fullt så kontrollert og gjennomsliktig som på «normale» lydnivåer. Når det er sagt, så går det faktisk fint å spille så høyt, men kanskje ikke med finlytting som aktivitet. Skal du ha fest, er det bare å skru volumet opp, for disse vil fungere like godt til fest som til hverdags.

Jeg har også vært inne på at høyttalerne ikke kamouflerer alle skavanker i resten av anlegget og i innspillingene du forer dem med. Opptak der du allerede sliter med spisse s'er på kvinnestemmer roes ikke ned med Jade Twenty. Jeg har for øvrig spilt både akustisk, elektrisk og elektronisk musikk på høyttalerne. Jeg har foret dem med både rock, pop, viser, klassisk og jazz. Det gledelige er at høyttalerne trives godt med alt jeg har kastet i deres retning. Jeg vil nok likevel si at de er aller best på musikk med litt trøkk i, uansett sjanger, men også innenfor en viss grense. Svartmetall med doble stortrommer kan være en prøvelse for et hvert anlegg, og også disse retro-høyttalerne trives nok bedre med litt mindre kompleks musikk. Det morsomme er likevel at høyttalerne ikke faller gjennom, men leverer godt på alle områder og fantastisk på svært mange.

Konklusjon

Det er etter hvert mange retro-høyttalere på markedet, men Pylon Jade Twenty er helt i toppen når det gjelder utseende, og helt i bønn når det gjelder pris. Når lyden også er ypperlig, er det fint lite å gjøre enn å anbefale disse høyttalerne på det varmeste.

VI LIKER:

- Fantastisk lekkert design
- Glimrende bass og dynamikk
- Lettdrevne og stort sett alttende på musikk

VI LIKER IKKE:

- Tar litt plass i lytterrommet
- Spiller ikke den aller dypeste bassen
- Kamouflerer ikke feil i anlegg eller innspillinger

STEREO+ MENER: Kanskje den flotteste retrohøyttaleren jeg vet om akkurat nå.

KARAKTERER

Brukervennlighet

Kvalitetsinntrykk/design

Ytelse/pris

9,6

Stereo+

SPESIELT ANBEFALT

Pylon Audio Jade 20

Pylon Audio Jade 20

PRIS: Kr. 29.900,- (pluss metallstativ)

IMPORTØR: Mala Audio

LINK: www.mala.no